

adások, tehát a közönség megvonja kedvességét a színészekről.

Elhúzni a darabot. Akkor használják ezt a kifejezést, ha a színelőadás szokatlanul későn fejeződik be, aminek oka rendszerint az, hogy sokat ismételték dalt vagy táncszámot, esetleg a komikus — a víg hangulatot kihasználva — sok mókázással tüzdelté tele az előadást.

Éliás Gyula, színész, sz. 1890. júl. 10-én, *Budapesten*, megh. u. o. 1917. okt. 8-án. A Színészegyesület iskoláját végezte. Az V-ik kerületi Népház színházának igazgató-rendezője volt. A háborúban be kellett vonulnia, de a katonaság fárasztó munkája mellett sem hagyta abba a Népház előadásait. 1917. okt. 8-án Tompa Mihály »A haldokló« c. verséből készült drámai jelenet előadása közben agyszélhűdés érte.

Éliássy (Éliás) István, ügyvéd, a hg. Eszterházy-ház bujádi uradalmának (nógrádi és hevesi kerület) főügyésze s több megye táblabírája. Színművei: »Mohácsi csata«, vitézi szomj. 5. szakaszban. Előadták 1829. dec. 16-án, Vácott. »Tatárok Vác alatt«, tört. szmú. Előadták 1838. márc. 1. és 12-én, Vácott. »A magyarok Éjszakamerikában«, színjáték 3 szakaszban. Eger, 1845. 1836. júl. 1-én élte fogytáig minden esztendőre a Nemzeti Színház részére 12 forint 30 krt ajánlott föl.

Eljátszani — szót arra mondják, hogy a színész a neki kiosztott szerepet elvállalja, vagyis hajlandó betanulni, a színre kiállani — eljárni.

Eljegyzés lámpafénynél. Vigopera. Írta: *Carrè* és *Battu*. Ford.: *Feleký* Miklós. Zenéjét írta: *Offenbach* Jakab. Bem. a Nemzeti Színházban 1860. nov. 22-én. Huber Ida és Markovics Ilka parasztnők, Szerdahelyi Kálmán haszonbérló, Bognár Vilma Lizi szereplője volt. A hatvanas években a vidéki színpadok kasszadarabja volt. A M. kir. Operaházban 1890. dec. 12-én volt az első előadása, ezzel a szereposztással: Péter: Takács Mihály; Liza: Müller J.; Anna: Bárdossy Ilona; Katalin: Ábrányiné Wein Margit; Éji ór:

Vincze. (*Kolozsvárt* 1859. dec. 28-án volt a bemutatója.)

Ellenbogen Adolf, a Nemzeti Színház karmestere, sz. 1820-ban *Miskolcon*, megh. 1886. okt. 28-án, *Budapesten*. A miskolci zsidó kántor fia volt. 14 éves korában Bécsben tanul, 17 éves korában Miskolcon Heinisch József karmester pártfogásába veszi, felmegy Budára a magyar színtársulathoz, azután 1837-ben a Nemzeti Színházhoz szerződtek. A Nemzeti Színház első primhegedűse volt előbb, majd mint drámai és balletzenei igazgató-kar nagy működött. 1867-ben nyugalmoba vonult. Kiváló előszeretettel ápolta a magyar zenét, melynek valóságos mestere volt. Számos kitűnő és közkeveltségű népdalt írt, melyek a nemzet közkincesivé lettek. Ő írta a »Tündérlak Magyarhonban« c. népsz. zenéjét, »Szofta-négyes«-e is ismert és kedvelt volt 1880. táján. Tevékeny részt vett a fővárosi zeneélet mozgalmában. Fővárosi cigányzenekarokat tanított és cigányzenekarok számára átírt néhány operát. 1851. nov. havában »Magyar Zenészerző-társulat«-ot szervezett. A »Szökött katoná« c. népszínmű zenéjét részben ő írta, a többi *Szerdahelyi József*.

Ellenőrzési-könyv. A színészek tagsági igazolványa arról, hogy az illetők az Országos Színészegyesület rendes tagjai. Ebbe a könyvbe havonta bejegyzik a levont nyugdíjszázalékokat (vidéken a színgazgató, a fővárosban az egyesületi tisztviselő). Az ellenőrzési könyvet a színészek tréfásan »Cselédkönyv«-nek is nevezik.

Ellen-vigyázó. A színházi pénztári ellenőr hivatalos elnevezése 1792-ben, *Kelenen* László igazgatása alatt.

Ellinger Ilona, színésznő. (Lásd: Tiszay Dezsóné.)

Ellinger Jozefa, színésznő. (Lásd: Malleczky Vilmosné.)

Ellinger József, a M. Kir. Operaház énekművésze, sz. 1820. dec. 3-án, *Óbudán*, megh. 1891. ápr. 30-án, *Ujpesten*. Atyja vendéglőkben játszó zenész volt, ki fiát mesterségre adta. 1840-ben Temesvá-